

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Svaret både til hr. Thulesen Dahl og hr. Keld Albrechtsen er det svar, som jeg gav i første omgang, nemlig at hverken den danske regering eller nogen anden regering i noget EU-medlemsland vil være bundet af rapporternes indhold, når regeringerne skal fastlægge deres egne holdninger til regeringskonferencen.

I stedet for at, skal vi sige, være kede af det, burde hr. Keld Albrechtsen og vel også hr. Thulesen Dahl ud fra deres udgangspunkter være tilfredse med det. Og i hvert fald er det regeringens standpunkt, som jeg her har refereret, og det vil også være andre medlemslandes standpunkt.

Denne første rapport fra Rådet er tilbageskuende, den ser på, hvorledes Maastricht-Traktaten har fungeret, og hvilke erfaringer man har gjort, men er netop ikke fremadrettet.

Arbejdet med det fremadrettede at formulere den danske holdning, det danske forhandlingsgrundlag til regeringskonferencen, er noget, som regeringen udtrykkeligt har lagt op til skal ske til efteråret, og Folketinget har jo med vedtagelse af den dagsorden, som vi vedtog under den sidste europæiske debat, bekræftet, at fastlæggelse af den danske holdning skal ske til efteråret.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må så bare bede ministeren bekræfte, at jeg har forstået det rigtigt, når jeg hører ministeren sige, at man godt – samtidig med at man stemmer for en rapport, der giver EU-Parlamentet øget magt, peger på flere flertalsafgørelser, peger på aktionskraft i udenrigspolitikken, peger på alle mulige konkrete unionsskridt – kan påstå, at det skam ikke binder nogen. Det vil jeg godt høre ministeren bekræfte. Det er den mest besynderlige måde at føre udenrigspolitik på, som jeg til dato har hørt om.

Og så må jeg sige til afslutning på denne lille runde, at jeg synes, ministeren er slået ind på en meget ubehagelig salamatikk. Det ser vi også i dag i Politiken, hvor der står, at udenrigsministeren har ændret taktik. Han fører nu en salampolitik, der går ud på at trække Danmark ind på denne unionsglidebane med så små skridt, at det kan blive vanskeligt at imødegå dem. Det er det, der er taktikken. Det er meget ubehageligt at opleve, og jeg synes også, det ligger i den måde, som ministeren svarer udenom på spørgsmålene om indholdet i den franske rapport.

Kristian Thulesen Dahl (FP):

Jeg vil gerne for en ordens skyld sige til udenrigsministeren, at Fremskridtspartiet er meget tilfreds med, at vi får det entydige svar, at det, vi bl.a. afgiver som svar i forbindelse med denne rapport, ikke er bindende for Folketinget, og at vi står frit ved udarbejdelsen af det danske memorandum.

Men udenrigsministeren må altså have mig undskyldt: Det undrer mig, at vi til stadighed undervejs i processen kan have nogle rimelig klare og markante holdninger til EU-samarbejdet, men samtidig kan sige, at ingen af de klare holdninger, vi giver udtryk for – ej heller i forbindelse med denne her rapport – har noget som helst at gøre med forberedelserne op til regeringskonferencen.

Jeg vil gerne spørge udenrigsministeren, om ikke ministeren deler den opfattelse, som jeg har, at de svar, som vi løbende afgiver, selvfølgelig påvirker de andre lande og får dem til eventuelt at tro, at Danmark har den holdning, som vi rent faktisk giver udtryk for, også når vi når frem til målstregen, nemlig regeringskonferencen.

Jens Risgaard Knudsen (S):

Når hr. Albrechtsen nu begynder at referere til dagbladet Politiken i dag, må jeg for mit eget vedkommende klart tilkendegive, at jeg følte mig meget betrygget ved at læse udenrigsministerens udtalelse til dagbladet Politiken.

Derfor vil jeg godt spørge ministeren: Har hr. Albrechtsen ikke i modsætning til mig misforstået mangt og meget ved at læse dagbladet Politiken i dag?

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Til det sidste spørgsmål vil jeg sige, at da jeg ikke rigtig ved, hvad hr. Albrechtsen har forstået, er det også svært for mig at sige, hvad han har misforstået, og det vil jeg derfor undlade at gøre.

Til hr. Albrechtsen vil jeg sige: Der er jo ikke tale om salamatikk, tværtimod. Regeringen har hele tiden slået fast, at det danske forhandlingsgrundlag fastlægges til efteråret; det gør vi ikke endnu. Derfor kan jeg endnu en gang slå fast – og jeg er glad for, at hr. Thulesen Dahl har accepteret svaret og har forstået det – at den danske regering ikke vil være bundet af denne eller andre rapporter, når vi skal fastlægge vores egen holdning i efterårets løb.